

සමාන්තර අනතුරු ඇඟවීම් - අංක හතර

විශ්වාසයේ පදනම් හා අමතක වීමේ අන්තරාය: අනාවැකියෙන් සහ ඉතිහාසයෙන් ලැබෙන පාඩම්

Jeff Pippenger

2023-08-08

ඔහු දැනුම උගන්වන්නේ කාටද? ඔහු ධර්මෝපදේශය අවබෝධ කරවන්නේ කාටද? ඒ නම්, කිරිවලින් වැළඳුවන්ටත්, ස්නනවලින් වෙන්කරගත් අයටත් ය.

මන්ද ආඥාව මන ආඥාව විය යුතුය, ආඥාව මන ආඥාව; රේඛාව මන රේඛාව, රේඛාව මන රේඛාව; මෙහි ටිකක්ද, එහි ටිකක්ද ය.

මක්නිසාද, ඔහු ගොතගැසෙන නොල්වලින්ද වෙනත් දිවකින්ද මේ ජනතාවට කතා කරනු ඇත. ඔහු ඔවුන්ට මෙසේ කීවේය: "විඩාපත් වූවන්ට විවේක ලැබෙන පරිදි ඔබට ඔවුන්ට දිය හැකි විවේකය මෙයයි; මෙයම ප්‍රබෝධයයි." එහෙත් ඔවුහු අසාගැනීමට කැමති නොවූහ.

එහෙත් යෙහෝවාගේ වචනය ඔවුන්ට ආඥාව මන ආඥාව, ආඥාව මන ආඥාව; රේඛාව මන රේඛාව, රේඛාව මන රේඛාව; මෙතැන ටිකක්, එතැන ටිකක් වූයේය; ඔවුන් ගොස්, පසුපසට වැටී, බිඳී, උගුලට අසුවී, අල්ලාගනු ලබන පිණිසය. යෙසායා 28:9-13.

යෙසායාගෙන් ගත් මෙම පද හඬක්කුක්ගේ වගුෆ්ෆ්ප්ප් නැවත නැවතත් උල්ලේඛනය කර ඇත. මෙහිදී, වර්තමාන සාකච්ඡාවට එකතු කිරීම පිණිස, පෙර සඳහන් කළ මෙම පදයන්ගෙන් කරුණු එකක් දෙකක් පමණක් ස්පර්ශ කිරීම මට අවශ්‍යය. මෙම ඡේදය පරීක්ෂාවක අසමත් වන ජනතාවක් ප්‍රකාශ කරයි, මක්නිසාද ඔවුහු "ගොස්, පිටුපසට වැටී, බිඳී, උගුලකට අසුවී, අල්ලාගනු ලබති." ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේ "දැනුම" හෝ "උපදේශය" "තේරුම් ගන්නා" ලෙස "උගන්වන්නට" උත්සාහ කරන අය කවරෙකුන්ද යන්න සම්බන්ධ පරීක්ෂාවක අසමත් වූ ජනතාවක් වූහ. එය දැනුමේ වැඩිවීමක් තේරුම් ගැනීම මන පදනම් වූ පරීක්ෂාවක් වූ අතර, එබැවින් දානියෙල් පොතේ දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ ප්‍රඥාවන්තයන් සහ දුෂ්ටයන් වෙන් කළ පරීක්ෂාවම එය විය; මක්නිසාද සියලු අනාගතවක්තෘවරු එකඟව ලෝකයේ අවසානය හඳුනා දෙති. දානියෙල් දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ "ප්‍රඥාවන්තයෝ" තේරුම් ගනිති, නමුත් "දුෂ්ටයෝ" දැනුමේ වැඩිවීම තේරුම් නොගනිති.

යෙසායාගේ එම කොටසෙහි සිටි ජනතාව "ඔවුන් අසන්නට කැමති නොවූ" "ස්වාමීන් වහන්සේගේ වචනය" මගින් පරීක්ෂා කරන ලද්දේ වූ හ. නවද ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ, සහ "දැනුම" වැඩි වීම "තේරුම් ගැනීමට" ඔවුන්ට ඉඩ සලසා ලැබූ ණේ යැයි කියනු ලබන, ඒවිගේ ඡ "ස්වාමීන් වහන්සේගේ වචනය" වූ මෙම ප්‍රවේදනාත්මක ඉතිහාසනිවැරදි ලෙස එකී නෙකාට ගැළපවත් නේ කෙසේ දැයි නිර්වචනය කරන බයිබලීය නියමයයි. යෙසායාගේ එම කොටසෙහි වැටෙන් නෝ, ප්‍රවේදනාත්මක ඉතිහාසයක් අවබෝධ කරගැනීම පිණිස ඒ රේඛාව "මෙතනටි ක එතනටි කක්ද" යන ආකාරයෙන් සොයා බැලිය යුතු බව හඳුන්වා දෙන නියමය

ප්‍රතික්ෂේප කළහ. ඔවුන් ප්‍රතික්ෂේප කළ, පරීක්ෂාවක් උපදවා දුන් ස්වාමීන් වහන්සේගේ වචනය වූයේ මෙතනින් ද එතනින් ද ප්‍රවේදනාත්මකත්වයේ මේ ක්‍රමය වන අතර, අනතුරුව තේරී ගත් එම ප්‍රවේදනාත්මක ඉතිහාස රේඛාවන්ගෙන් එකක්, එම තේමාවම සම්බන්ධයෙන් කතාකරන අතරින් ප්‍රවේදනාත්මක ඉතිහාස රේඛා සමඟ සමාන්තරව පිහිටා ඇත. මෙසේ රේඛා රේඛාව තැබීමේ උත්සාහයේ සාර්ථකත්වය රඳා පවතින්නේ ප්‍රවේදනාර්ථීය සත්‍යයන් යමයන් යෙදවීම මතය. එම නිසාම, “ආඥා” ලෙස ද හඳුන්වනු ලබන ඒවා එකට රැස් කර ගත යුතු අතර, ඒවා බයිබලය තුළ මෙතනින් ද එතනින් ද සොයා ගත හැක. පරීක්ෂාව අසමත් වන සොයාගැනීමක් කතෘවරයාට එසේ අසමත් වන්නේ, ඔවුන් අමතක නොකළ යුතු ප්‍රධානම දෙය අමතක කරන බැවිනි; එනම්, ඉතිහාසය නැවත නැවත සිදු වන බවයි.

“අනාගතය පිළිබඳ අපට භය වීමට කිසිවක් නැත; එහෙත් ස්වාමීන් වහන්සේ අපට මෙහෙයවාගෙන ආ ආකාරයත්, අපගේ අතීත ඉතිහාසයේ උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීමත් අප විසින් අමතක කරනු ලැබුවහොත් පමණි.” Life Sketches, 196.

දෙවියන් වහන්සේ අවුල්කාරකත්වයේ කර්තෘ නොවන අතර, එම සත්‍යයේ ස්ථිර ආධාරක බිහිවීමක් නම් බයිබලයේ සෑම අනාගතවක්තෘවරයෙකුම එකම අනාගතවාණිමය රේඛාව හඳුන්වා දෙන බවය. ඔවුන් සියල්ලෝම එම රේඛාවේ එකිනෙකට අවිච්ඡින්නව ගැසී එකම සිද්ධීන් නොදකින්නා වූ වුවද, ලෝකයේ අවසානයේ ඇති සිද්ධීන්ගේ එම එකම රේඛාවම සෑම විටම පෙන්වා දෙති. එය කරුණාවේ දොර වැසියාට පෙරළා ගෙන යන සිද්ධීන් වන අතර, ඊට පසු ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීමෙන් අවසන් වන අවසාන වසංගත හත පැමිණේ. එක් අනාගතවක්තෘවරයෙකුගේ කථාව එම ඉතිහාස රේඛාවේ දෙවියන් වහන්සේගේ විශ්වාසවන්ත ජනතාව පිළිබඳ විය හැකි නමුත්, තවත් අනාගතවක්තෘවරයෙකුගේ සාක්ෂිය දෙවියන් වහන්සේට අවිශ්වාසවන්ත ජනතාව පිළිබඳ හෝ එක්සත් ජනපදය, චිකාගෝ, එක්සත් ජාතීන්, පෘථිවියේ වෙළෙන්දන් හෝ ඉස්ලාමය පිළිබඳ විය හැක; එහෙත් එය සෑම විටම එකම රේඛාවම වේ.

මලාකිගේ එළියාගේ පණිවිඩයද, එළිදරව්ව පොතේ පළමු, දාහතරවන හා දහඅටවන පරිච්ඡේදවල නිරූපිත පණිවිඩයද, දානියෙල් 11 හා 12හි පණිවිඩයද එකම පණිවිඩයම වේ. ඒ සියල්ලම එකම ඉතිහාස රේඛාව වන නමුත්, එක් එක් කෙනාට කථාවට තමන්ගේම විශේෂ දායකත්වය ඇත.

එම විශේෂ පණිවිඩය පිළිබඳව සර්වසාමාන්‍යයෙන් ම තේරුම් නොගන්නා කරුණ නම්, එය මනුෂ්‍යයන්ගේ කරුණාව ලැබීමේ කාලය අවසන් වීමට මඳකට පෙර පමණක් දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාවට ප්‍රකාශ කරනු ලබන බවය. එම විශේෂ පණිවිඩය සෑම විටම කරුණාව ලැබීමේ කාලය ඉක්මනින් අවසන් වීම පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීමක් කරන්නේය යන්න දැනගෙන, අපි බයිබලයේ කරුණාව ලැබීමේ කාලය අවසන් වීම පිළිබඳ වඩාත් පැහැදිලි නිරූපණය විය හැකි එකක් සලකා බලන්නෙමු.

අධර්මිෂ්ඨයා තවදුරටත් අධර්මිෂ්ඨව සිටිය යුතුය; අපවිත්‍රයා තවදුරටත් අපවිත්‍රව සිටිය යුතුය; ධර්මිෂ්ඨයා තවදුරටත් ධර්මිෂ්ඨව සිටිය යුතුය; ශුද්ධයා තවදුරටත් ශුද්ධව සිටිය යුතුය. එළිදරව් 22:11.

එළඹෙන පද එකොළහේ වචන මගින් ඉහළ ශුද්ධ ධර්ම ධර්මයේ පරික්ෂණ කාලයේ අවසානය ප්‍රකාශ කරනු ලැබීමට පෙර, එළි දරව් පොතෙන් දෙවියන් වහන්සේගේ සේවකයන්ට මුද්‍රාව ඉවත් කර දෙන ලද විශේෂ අනතුරු ඇඟවීමේ අනාවැකි ම පණිවිඩයක් තිබිය යුතුය.

ඒ තැනැත්තා මට කීවේය, “මෙම පොතෙහි අනාගතවාක්‍යවල වචන මුද්‍රා නොතබන්න; මන්ද කාලය සම්පය. අධර්මිෂ්ඨයා තවදුරටත් අධර්මිෂ්ඨවම සිටින්න; අපවිත්‍රයා තවදුරටත් අපවිත්‍රවම සිටින්න; ධර්මිෂ්ඨයා තවදුරටත් ධර්මිෂ්ඨවම සිටින්න; ශුද්ධයා තවදුරටත් ශුද්ධවම සිටින්න.” එළිදරව් 22:10, 11.

අවසාන සත් වසාධිත්තයට මෙකී පෙර දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව විසින් හඳුනාගත යුතු විශේෂ ප්‍රාග්වක්ෂ්‍යය පණිවිඩයක් ඇත. “කාලය සම්ප වී තිබේ” යන එම අවස්ථාවේදී මුද්‍රාව තිබූ “මෙම පොතේ ප්‍රකාශනය” (එනම් ප්‍රකාශිත වාක්‍යයේ ප්‍රාග්වක්ෂ්‍යය) මුද්‍රාව විවෘත කරනු ලබයි. ප්‍රකාශිත වාක්‍යය පොත තුළ මුද්‍රාව තිබූ එකම ප්‍රාග්වක්ෂ්‍යය වන්නේ සත් ගර්ජනා පිළිබඳ ප්‍රාග්වක්ෂ්‍යයයි.

තවද මම ස්වර්ගයෙන් බැස එන තවත් බලවත් දූතයෙකු දුටුවෙමි; ඔහු වලාකුළකින් ආවරණය වී සිටියේය; ඔහුගේ නිස මන ඉරිදානුකමක් තිබුණේය; ඔහුගේ මුහුණ සූර්යයා මෙන් විය, ඔහුගේ පාද ගිනි ස්තම්භ මෙන් විය. ඔහුගේ අතෙහි විවෘත කූඩා පොතක් තිබුණේය; ඔහු තම දකුණු පාදය මුහුද මතද, වම් පාදය පොළොව මතද තැබුවේය. සිංහයෙකු ගොරවන විට මෙන් ඔහු මහත් හඬකින් කැඟැසුවේය; ඔහු කැඟැසූ කල ගිගුරුම් සන්දෙනා තම තමන්ගේ හඬ ප්‍රකාශ කළේය. ගිගුරුම් සන්දෙනා තම තමන්ගේ හඬ ප්‍රකාශ කළ පසු, මම ලිවීමට සූදානම්ව සිටියෙමි; එවිට ස්වර්ගයෙන් හඬක් මට මෙසේ කියනු ඇසුණේය: “ගිගුරුම් සන්දෙනා ප්‍රකාශ කළ දේ මුද්‍රා තබා තබාගන්න; ඒවා නොලියන්න.” එළිදරව් 10:1-4.

මනුෂ්‍යයන්ගේ කරුණාකාලය අවසන් වීමට තරමක් පෙර, “කාලය ආසන්නය” යන විට, “ඉක්මනින් සිදුවිය යුතු දේවල්” හඳුන්වා දෙන විශේෂ බයිබල් සත්‍යයක් මුද්‍රාවෙන් මුද්‍රාහරිමක් සිදුවනු ඇත. එළිදරව් 10හි බලවත් දූතයා, සිංහයෙකු මෙන් හඬා කියමින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේය.

“යොහාන්ට උපදෙස් දුන් බලවත් දූතයා යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට වඩා අඩු තැනැත්තෙකු නොවීය. තම දකුණු පාදය මුහුද මතද, වම් පාදය වියළි භූමිය මතද තැබීමෙන්, සාතන් සමඟ ඇති මහා විවාදයේ අවසාන දර්ශනවලදී උන්වහන්සේ ක්‍රියාකරන කොටස ප්‍රකාශ කරයි. මෙම ස්ථානය මුළු පොළොව කෙරෙහි උන්වහන්සේගේ අතිශ්‍රේෂ්ඨ බලය හා අධිකාරිය දක්වයි. යුගයෙන් යුගයට එම විවාදය තව තවත් බලවත් හා අධිෂ්ඨානශීලී වී තිබූ අතර, අත්ධිකාරයේ බලයන්ගේ කපටි ක්‍රියාකාරීත්වය තම උච්චතම තත්ත්වයට ළඟා වන අවසාන දර්ශන දක්වාද එය එසේම පවතිනු ඇත. සාතන්, දුෂ්ට මිනිසුන් සමඟ එකතු වී, සත්‍යයේ ප්‍රේමය නොපිළිගන්නා මුළු ලෝකය හා සභාවන් රවටනු ඇත. එහෙත්, එම බලවත් දූතයා අවධානය ඉල්ලයි. ඔහු මහත් හඬකින් හඬ නගයි. සත්‍යයට විරුද්ධවීමට සාතන් සමඟ එක්වී සිටින අයට තම හඬේ බලය හා අධිකාරිය පෙන්වීමට ඔහු සිටියි.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

අවසානයේ දී “සානන්” විසින් රැවටවනු ලබන “සභා” රැවටෙන්නේ, ඔවුන් “පිළිබඳ ප්‍රේමය පිළිගත්තේ නැති බැවින්” සහෝදර වයිට් මෙහි අලුතින් දෙවන තෙසලෝනි කාවෙන් වූ ඡේදයේ “සත්‍යය” යන වචනය, හෙබ්‍රෙව් භාෂාවේ “සත්‍යය” ලෙස පරිවර්තනය කරනු ලබන, හෙබ්‍රෙව් අක්ෂර තුනකින් සංයුක්ත අල්ෆා සහ ඔමේගා නිරූපණය කරන වචනයෙන් උපුටා ඇති ප්‍රධාන ග්‍රීක වචනය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ වර්තමාන ගුණාංගයක් නිශේෂ්ඨ කරන පළමු සඳහන් නීති යටසම්බන්ධ සත්‍යය ම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබන අතර, එහි ප්‍රතිඵලයක් බලවත් මෝහයක් උපදවනු ලබන්නේ දයන් නටබයී බලීය සාක්ෂියක් නිබේ

දැන්, සහෝදරයෙහි, අපගේ ස්වාමිවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පැමිණීම ගැනත්, උන්වහන්සේ වෙත අප එක්රැස් කරනු ලැබීම ගැනත්, අපි ඔබගෙන් අයදිමු. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ දවස අතළුත යැයි කියා, ආත්මයකින් හෝ වචනයකින් හෝ අප වෙතින් එන ලිපියක් මෙන් වූ දෙයකින් හෝ, ඔබ ඉක්මනින් මනසින් කම්පා නොවී, කලබල නොවන්න. කිසිවෙකු කිසි ආකාරයකින් ඔබ රවටා නොදෙන්න; මක්නිසාද, පළමුව අහැර යාම පැමිණ, පාපයේ මනුෂ්‍යයා, එනම් විනාශයේ පුත්‍රයා, ප්‍රකාශ කරනු ලැබෙන තුරු ඒ දවස නොපැමිණෙයි. ඔහු දෙවියන් යැයි කියනු ලබන සියල්ලටත්, තමස්කාර කරනු ලබන සියල්ලටත් විරුද්ධව සිට, තමන් උසස් කරගනියි; එසේ කරමින් ඔහු දෙවියන් ලෙස දෙවියන්වහන්සේගේ මාලිගාවේ හිඳ, තමන් දෙවියන් බව ප්‍රදර්ශනය කරයි. මා ඔබ සමඟ සිටිය කාලයේදී මේ දේවල් ඔබට කී බව ඔබ සිහි නොකරනවාද? ඔහු තම කාලයේදී ප්‍රකාශ කරනු ලැබීම පිණිස, දැන් ඔහුව වැළැක්වන්නේ කුමක්දැයි ඔබ දන්නාහුය. මක්නිසාද අයුතුකමේ අබිරහස දැනටමත් ක්‍රියා කරයි; එහෙත් දැන් වැළැක්වීම කරන්නේ යමෙක්ද, ඔහු මාර්ගයෙන් ඉවත් කරනු ලබන තුරු එසේම වැළැක්වීම කරනු ඇත. එවිට ඒ දුෂ්ටයා ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ; ස්වාමීන්වහන්සේ උන්වහන්සේගේ මුඛයේ ආත්මයෙන් ඔහුව විනාශ කර, උන්වහන්සේගේ පැමිණීමේ දීප්තියෙන් ඔහුව නැති කරදමනු ඇත. ඔහුගේ පැමිණීම සැනින් ක්‍රියාකාරීත්වය අනුව, සියලු බලයන්, ලකුණුත්, බොරු අසිරිමත් කර්මත් සමඟද, විනාශ වන අය අතර ඇති සියලු අධර්මිෂ්ඨ රැවටීම් සමඟද වේ; මක්නිසාද ඔවුන් ගැළවීම ලබන පිණිස සත්‍යයේ ප්‍රේමය පිළිගන්නේ නැත. මේ නිසාම දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන් බොරුව විශ්වාස කරන පිණිස බලවත් මෝහයක් ඔවුන් වෙත එවනු ඇත. එසේ වන්නේ සත්‍යය විශ්වාස නොකොට අධර්මිෂ්ඨකමට සතුටු වූ සියල්ලන් දඬුවමට පත් කරනු ලබන පිණිසය. 2 තෙසලෝනික 2:1-12.

තෙසලෝනිකවරුන්ගෙන් ගත් මෙම ඡේදය හඬක්කුක්ගේ වගු තුළ බොහෝ වාර ගණනක් අවධානයට ලක් කර ඇති බැවින්, මේ අවස්ථාවේදී අපි ඉදිරිපත් කරන්නේ කෙටි සටහනක් පමණි. සහෝදර වයිට් “සානන්ගේ ආශ්වර්ෂයමත් ක්‍රියාව” ලෙස හඳුන්වන දෙය, පාවුල් “සියලු බලයද ලකුණුද බොරුවූ අරුමපුදුම දේද සමඟින් ඇති වන සානන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය” ලෙස හඳුන්වයි. සහෝදර වයිට් හා පාවුල් විසින් හඳුනා දක්වන එම වංචනීය ක්‍රියාව එක්සත් ජනපදයේ ඉරිදා නීතිය ආරම්භ වන අවස්ථාවේදී පටන් ගනියි.

“දෙවි යන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරමින් පාපාධිපතින් වශේ ආයතනය බලාත්මක කරන නිශේශය මඟින්, අපගේ ජාති යධර්මිෂ්ඨකමින් සම්පූර්ණයෙන් ම වෙන් වියනු ඇත. ප්‍රොටෙස්ටාන්තිකත්වය එම අගාධය හරහා

තම අත දී ගු කර රෝමානු බලයේ අත අල් ලාගන් නා කල, ඇය එම ගැඹු රු පතු ල නොපෙනෙන අගාධය මති න් දී ගු වී ආත් මවාදය සමඟ අත් මි ලවමි න් එකතු ව කල, මේ තු න් ගු ණ සන් ධානයේ බලපෑම යටතේ අපගේ රට ප්‍රොටෙස්ටාන් නි ජනරජ ආණ්ඩු ක්‍ර මයක් ලෙස නම ව්‍ය වස් ඵාවේ සෑම මු ලධර් මයක් ම ප්‍ර ති ක් කර, පාපාධි පති බොරු කම් හා රු වටි මි ප්‍ර චාරය කි ර් ම සඳහා වි ධි වි ධාන ස්‍ය කරන කල, එවි ට ශානන් ගේ වි ස් මයජනක ක්‍රි යාකාරී ත් ව්‍ය සඳහා වූ කාලය පැමි ඇති බවත් අවසානය ළඟ බවත් අපට දැනගත හැක.” Testimonies, volume 5, 451.

අපි මෙහි සලකා බලන තෙසලෝනිකවරුන්ට ලියන ලද මෙම අංශයේ, ලෝකයේ අවසාන කාලයේ පෝල් පාප්වරයා විවිධ පද හතරකින් හඳුන්වා දෙයි. පාප්වරයා “පාපයේ මනුෂ්‍යයා” ය; ඔහු “විනාශයේ පුත්‍රයා” ය; ඔහු “අධර්මිෂ්ඨකමේ අහිරහස” ය, සහ “ඒ දුෂ්ටයා” ය. මෙම නම් හතරට අමතරවද පාප්වරයාගේ නවත් ලක්ෂණ කිහිපයක් පෝල් අපට දක්වයි; මන්ද පාප්වරයා, (පෝල්ගේ දිනවල නවමත් අනාගතයට අයත් වූවෙකි) “තමාගේ කාලයේදී ප්‍රකාශ කරනු ලැබෙනු ඇත” යයි ඔහු අපට දන්වයි.

පෝල් “ඔහුගේ කාලයේදී ප්‍රකාශවනු ඇත” යයි කියා ඇත. රෝමානු සභාවේ පෝල් බයිබල් අනාගතවාදයේ ක්‍රිස්තු-විරෝධියා බවට ඇති වඩාත් පැහැදිලි බයිබලීය සාක්ෂිය—එය එකම බයිබලීය සත්‍යය නොවන නමුත්—බයිබලයේ විවිධ හා සෘජු යොමුකිරීම් හතකින් ස්ථාපිත කරනු ලැබේ; එහිදී පාප් පදවිය භූමිය ආධිපත්‍යය කරනු ලබන “කාලය” හඳුනා දක්වයි, එනම් මනුෂ්‍ය වර්ගයා අදුරු යුගය ලෙස හඳුන්වන ඒ “කාලය” මය. පාප් පදවිය 538 සිට 1798 දක්වා ලෝකය පාලනය කරනු ඇති නිශ්චිත “කාල” කාලපරාසය නැවත නැවතත් හඳුන්වා දක්වමින්, බයිබලය පෝල්ව පාප් පදවිය ලෙස ප්‍රකාශ කරයි. පාවුල් කීවේ ඔහු තම කාලයේදී ප්‍රකාශවනු ඇති බවය.

පාවුල් ද “දෙවියන්” යයි කියනු ලබන සියල්ලටත්, නමස්කාර කරනු ලබන සියල්ලටත් විරුද්ධව සිටිමින්, ඒ සියල්ලටත් ඉහළට තමන් උසස් කරගන්නා තැනැත්තා පාප්වරයා බව හඳුන්වා දෙයි; “එසේය, ඔහු දෙවියන් ලෙස දෙවියන්වහන්සේගේ මාලිගාවේ අසුන්ගෙන, තමන් දෙවියන් යයි පෙන්වයි.” වෙනත් කරුණු අතරින් මෙය ද බයිබලීය අනාවැකිවල අන්තික්‍රිස්තුස් යනු ආගමික සංකේතයක් බව හඳුන්වා දෙයි. ඔහු හිට්ලර් කෙනෙකු නොවෙයි, හෝ මහා ඇලෙක්සැන්ඩර් කෙනෙකු ද නොවෙයි. මෙයින් පාප්වරයා පිළිබඳ හඳුනාගැනීම තවදුරටත් සංක්ෂිප්ත කරනු ලබයි; මක්නිසාද ඔහු සරලවම ආගමික අධිපීඩකයෙකු නොව, දෙවියන්වහන්සේගේ මාලිගාව තුළ සිටින බව ප්‍රකාශ කරන ආගමික අධිපීඩකයෙකි. අන්තික්‍රිස්තුස් ක්‍රිස්තියානි සභාව තුළ අසුන්ගෙන සිටින බවට හිමිකම් කියයි.

පාවුල් සහ දානියෙල් අනුව, පාප්වරයා තමන් ප්‍රකාශ කරන ක්‍රිස්තියානි සභාව තුළ සිටින විට, දෙවියන්වහන්සේගේ සිංහාසනය මත අසුන් ගැසීමටත් සියල්ලටම වඩා උසස් කරනු ලැබීමටත් ආශා කළ සාතන්ගේ ස්වභාවය ඔහු ප්‍රකාශ කරයි. මම පාවුල් සහ දානියෙල් යන දෙදෙනා සඳහන් කරන්නේ, පාප්වරයාගේ ලක්ෂණවලින් එකක් වන්නේ ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම ස්වයං-අභිමානී පුද්ගලයෙකු බව පාවුල් පෙන්වා දෙන විට, ශුද්ධ ලේඛන විවරණකරුවන් බොහෝදෙනා හඳුනාගන්නේ, එසේ කියමින් පාවුල් සරලවම දානියෙල් 11වන පරිච්ඡේදයේ පාප්වරයා පිළිබඳ දානියෙල්ගේ විස්තරයෙන් උපුටා දක්වමින් සිටි බවය. එහි දානියෙල් මෙසේ ලියා ඇත:

"ඒරජු තමන් කැමති පරිදි ක්‍රියා කරනු ඇත; ඔහු තමාම උසස් කොට, සෑම දෙවියකුටම වඩා තමාම මහත් කරගනු ඇත; දෙවියන්ගේ දෙවියන්ට විරුද්ධව අද්භූත වචන කථා කරනු ඇත; සහ කෝපය සම්පූර්ණ වන තුරු සාර්ථක වනු ඇත" යන සාදනියම කරති බෙනදෙය සිදු වනු ඇත. දානියෙල් 11:36.

පාවුල් පාප්වරයාගේ ස්වයංප්‍රේමී ස්වභාවය සම්බන්ධයෙන් කථා කරන විට, ඔහු දානියෙල්ගේ පදය පරායණ කරමින්, "දෙවියන් යයි කියනු ලබන සියල්ලට හෝ තමස්කාර කරනු ලබන සියල්ලට විරුද්ධව නැඟී, තමන්වම ඒ සියල්ලට වඩා උසස් කරගන්නා" තැනැත්තා පාප්වරයාම බව ප්‍රකාශ කරයි; "එසේම ඔහු දෙවියන් ලෙස දෙවියන්ගේ මාලිගාවේ හිඳගෙන, තමන් දෙවියන් බව පෙන්වමින් සිටියි." පාප් පදවියේ ස්වභාවය හඳුන්වා දෙන දානියෙල්ගේ එම පදය, පාප් පදවිය ක්‍රිස්තු-විරෝධියා බව "හෙළි කිරීමට" නියමිත වූ "කාලය" ගැනද සඳහන් කරයි; මන්ද, එහි පාප් පදවිය "කෝපය සම්පූර්ණ වන තුරු" "සාර්ථක වන්නේය" යයි හඳුන්වා දක්වන බැවිනි.

"උදහස" 1798 දී අවසන් විය. එබැවින්, එම පදයේ දානියෙල් (1260-වසරක ඉතිහාසය සඳහන් වන දානියෙල් සහ එළිදරව් පොත්වල සෘජු ස්ථාන හතෙන් එකක් මෙය නොවුවද), කෙසේ නමුත්, පාප්පිය බලය සෘජුව හඳුනාදෙමින්, යොහන් එය හඳුන්වන පරිදි, 1798 දී එය "මාරාන්තික තුවාලයක්" ලැබූ බව සලකුණු කරයි. ඒ අනුව, එම පදය පාප්පිය පාලන කාලයේ අවසානය හඳුනාදෙන නමුත්, එම පාලනයේ කාලපරාසය හඳුනා නොදෙයි.

එම අංශයේදී, 538 දී පාප්පාලිකත්වය ලෝකය මත පාලනය අත්පත් කරගැනීමෙන් වැළැක්වූ බලයක් ගැන පාවුල් ද හඳුන්වා දෙයි; මක්නිසාද, ඔහු ලියමින් සිටි තෙසලෝනිකායේ ජනතාව මේ විශේෂ සත්‍යය දැන සිටි බව ඔහු ප්‍රකාශ කළේය. ඔහු ප්‍රශ්නයක් මතු කළේ මෙසේය: "මා ඔබ සමඟ සිටියදී මේ දේවල් ඔබට කී බව ඔබට මතක නැද්ද?" ඔහු ඔවුන්ට සිහිපත් කරන්නේ, පාප්පාලිකත්වය "තමාගේ කාලයේ දී ප්‍රකාශ කරනු ලැබෙන තෙක්" එය "වළක්වන දේ" (අර්ථය නම්, රඳවා තබන දේ) කුමක්දැයි ඔවුන් දැන සිටි බවය. පාප්පාලිකත්වය ලෝකය මත පාලනය අත්පත් කරගැනීමෙන් පෙර සිට එය වළක්වා තිබූ බලය, පාවුල් එම ලිපිය ලියූ සමයේ ලෝකය පාලනය කළ බලයම විය. එය අයථාර්ථවාදී රෝමය විය. පාප්පාලිකත්වය ලෝකය මත පාලනය අත්පත් කරගැනීමට, අයථාර්ථවාදී රෝමය "ඉවත් කරනු ලබන" බව පාවුල් ලියා ඇත.

මෙම අවබෝධයම විලියම් මිලර් වදානියෙල්ගේ පොතෙහි "නිතර" යනුවෙන් සංකේතවත් කර ඇති බලය පිළි මනමස් කාරක රෝමය බව හඳුනාගැනීමට මෙහෙයවීය. ඇඩ්වෙන්ට් ස්වාදය පිළිගත්තේ, විලියම් මිලර්ගේ අනාවැකි අවබෝධයන්ගේ ව්‍යුහය, එබැවින් ඒවා සමස්තයෙන්ම, දානියෙල් සහ එළිදරව් යන පොත් දෙක පිළිබඳ ඔහුගේ අවබෝධය මත පදනම් වන බැවින්, එම පොත් දෙක විනාශකාරී බලයන් දෙක වන පිළි මනමස් කාරක රෝමය සහ පාප් රෝමය පිළිබඳ කතා කරන බවත් ය. තෙසලෝනිකායේ ඇති ඡේදයේ දී, මිලර්, දැනටමත් (ඔහුගේ සෑම ප්‍රයත්නයක් තත්ත්වයකු ම දැන සිටි පරිදි, පාප් තුමා අන්තිම ක්‍රිස්තුස් සිටියදී; පාප් පාලනයට පෙර පැවති ඓතිහාසික බලය පිළි මනමස් කාරක රෝමය බවත්, පාප් තත්ත්වය පෘථිවියේ සිංහාසනයට නැඟීමට පෙර පිළි මනමස් කාරක රෝමය ඉවත් කරනු ලැබිය යුතු බව පාවුල් ප්‍රකාශ කරති බැවින් ඔහු හඳුනාගත්

දානි යෙල් ගේ පොත සහ "නි තර" යනු වෙන් හඳුන් වනු ලබන දෙය සමඟ සම්බන්ධ කළේ ය. එහි දී, පාප් තන් තය ලෝකය පාලනයට ගත් නාපෙර "නි තර" "ඉවත් කරනු ලැබී ය" යුතු බව තුන් වරක් සඳහන් කරයි. පාපුල් ගේ සාක්ෂි යම් ලේට, සිතමස් කාරක රෝමය දානි යෙල් ගේ "නි තර" බව දැකගැනීමට ඉඩදුන් නේ ය; ඉන් අනතුරුව දානි යෙල් ගේ විනාශකාරී බලයන් දෙක පිළි මනමස් කාරක සහ පාප් බව ඔහුට හඳුනාගත හැකි විය. මෙම සත්‍යය යම් ලෙසට ව්‍යාපාරයේ පදනම නිශ්චය කරයි. අද දින ඇඩ්වෙන්ට් ස්වාදයම් ලේ ගේ කාර්යය නිශ්චය වශයෙන් ම ප්‍රතිකර්ම කරන නමුත්, තෙසලෝනි කයේ පාපුල් "අවහිර කරයි" යැයි පවසන, පාප් බලයේ එය ඉවත් කරනු ලැබෙන තෙක් රඳවා තබන බලය පිළි මනමස් කාරක රෝමය බවත්, දානි යෙල් හි "නි තර" පිළි බඳුම් ලේ ගේ අවබෝධය වර්ධනය වූ ආකාරය සම්බන්ධ සමස්ත දර්ශනය, මේ විෂයන් පිළි බඳුම් ලේ ගේ වින්තනයේ නිවැරදි විශ්ලේෂණයක් තවමත් අවබෝධ කරගෙන සිටිති.

දානි යෙල් පොතෙහි "දෛනිකය" යන සත්‍යය, දානි යෙල් විසින් විනාශයේ පිළිකුල ලෙස නිරූපණය කළ පාප් රෝම රාජ්‍යයට පෙර පැවති අනාගමික රෝමයෙහි සංකේතයක් බවත්, එබැවින් මිලර්ට බයිබල් අනාවැකිවල රාජ්‍යයන් සමඟ සම්බන්ධිත අනාවැකිමය කාලයන් හඳුනාගැනීමට හැකි වූ බවත්, ඔහුගේ මනස මේ බුද්ධිදායී සඳහා විවෘත වූ විට, ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ පදනම් නියෝජනය කරන සත්‍ය මාලාවක් ඔහු එකතු කළේය. එම සත්‍යයන් 1843 සහ 1850 පුරෝගාමී පුවරු දෙක මත ස්ථාපිත කරනු ලැබීය. එම සත්‍යයන් ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ පදනම වන අතර, ඒවා "කාලය" හඳුනාගැනීම මත පදනම්ව තිබුණි. පදනම් ස්ථාපිත කරනු ලැබූ කාලයේ ඉතිහාසය හඬක්කුක්ගේ පුවරු පිළිබඳ ප්‍රධාන සාකච්ඡාවකි.

හඬක්කුක්ගේ වගු තුළ පෙන්වා නොදෙන දෙයක් නම්, කාලය මත පදනම්ව තිබූ පදනම් මඟින් අවසාන පරම්පරාවට එම පදනම් ලෙස නිරූපිතව තිබූ සත්‍යයන් ඇති බව හඳුනාගැනීමට අවශ්‍ය දෘෂ්ටිය සපයන ව්‍යුහයක් උත්පාදනය කළ බවයි. පදනමේ තැබූ ඉතාම මුල් ගල වූ පළමු සත්‍යයක් තිබුණි; එහෙත් දානි යෙල්ගේ පොතෙහි "the daily" යනු මිලර්ගේ පළමු සත්‍යය නොවීය. මිලර්ට ගොඩනැගීමට උත්ථාන කරනු ලැබූ පදනමේ පළමු ගල බවට පත්වන සත්‍යය වූයේ ලෙවි කථාව විසිහයේ "the seven times" ය; එහෙත් "the daily" යන සත්‍යය නොමැතිව, පළමු දූතයාගේ පණිවුඩය ඉදිරිපත් කිරීමට අවශ්‍යව තිබූ අනාවැකි ව්‍යුහය ඔහු හඳුනා නොගන්නා ලදී. ඔහුගේ ව්‍යුහය වූයේ විනාශකරන බලයන් දෙකක දෘෂ්ටිකෝණයෙන් අනාවැකිය ස්ථානගත කිරීමයි. මිලර් ආමන්ත්‍රණය කරමින් සිටියේ ද්‍රාකොන්යා (අජාතික රෝමය) සහ මෘගයා (පාප්තන්ත්‍රය) ය. තෙවන දූතයා ආමන්ත්‍රණය කරන්නේ ද්‍රාකොන්යා (එක්සත් ජාතීන්), මෘගයා (පාප්තන්ත්‍රය), සහ බොරු අනාගතවක්තෘවරයා (එක්සත් ජනපදය) ය.

යමෙකු මාග්ලර්ට්ටර්න් විසින් ශුද්ධ පුරෝගාමී ප්‍රස්තාර දෙකෙහි ඉදිරිපත් කළ කාල අනාවැකි සමහරක් නොව, සියල්ලම පිළිගන්නේ නම්, ඔහු ඒ සත්‍යයන් පුද්ගලිකවම විමර්ශනය කළ යුතුය. ඔබ කිසිදා ඒවා පරීක්ෂා කර නොබලා තිබියදී, ඒවා පිළිගන්නේ කෙසේද? එම මූලික සත්‍යයන් විමර්ශනය කරන අය, ඒ සත්‍යයන් පරීක්ෂා කිරීම තම පුද්ගලික වගකීමක් බවට පත් කරගෙන, එනම් ඉන් අනතුරුව ඒ සියලු සත්‍යයන් පිළිගන්නේ නම්, ඔවුහු වැලි මත නොව, පර්වතය මත ගොඩනඟා ඇත.

“සි යොන් ගේ ප්‍රාකාර මන දෙවි යන් වහන් සේ ගේ මු රකරු න් ලෙස සි ටි න ආ ජනතාවට පෙර ඇති අනතු රු දැකගත හැකි මනු ඡය යෝවන් නාහු ද,—සත්‍ය ය හා වරද, ධර් මි ඡ් ඨකම හා අධර් මි ඡ් ඨකම අතර වෙනස වෙන් කර හඳු නාගත හැකි මනු ඡය යෝවන් නාහු ද.”

“අනතුරු ඇඟවීම පැමිණ ඇත: 1842, 1843, හා 1844 යන වර්ෂවල පණිවිඩය පැමිණි කාලයෙහි සිට අප ගොඩනඟමින් ආ විශ්වාසයේ අන්තිවාරම කම්පනයට පත් කරන කිසිවක් ඇතුළට පැමිණීමට අවසර දිය නොහැක. මම මෙම පණිවිඩය තුළ සිටියෙමි; එතැන් සිට අද දක්වාම, දෙවියන්වහන්සේ අපට දී ඇති ආලෝකයට විශ්වාසවන්තව, ලෝකය ඉදිරියෙහි මම සිටගෙන සිටියෙමි. අපි, දිනෙන් දිනම ආලෝකය සොයමින්, උනන්දුවෙන් යුත් යාච්ඤාවෙන් ස්වාමීන්වහන්සේ සෙවූ කල, අපගේ පාද තැබූ එම වේදිකාවෙන් අපගේ පාද ඉවත් කර ගැනීමට අදහස් නොකරමු. දෙවියන්වහන්සේ මට දී ඇති ආලෝකය මට අත්හැර දැමිය හැකි යැයි ඔබ සිතනවා ද? එය යුගගණන්ගේ පර්වතය මෙන් විය යුතුය. එය මට දෙන ලද දින සිටම එය මාට මඟ පෙන්වමින් තිබේ.” Review and Herald, April 14, 1903.

ඇසීමට කැමති අය මිලරයිට් ඉතිහාසයේ කාල අනාවැකි විශ්ලේෂණය කරනු පිණිස, එම කාල අනාවැකි මගින් නිරූපිත ඓතිහාසික අවධීන් දෙස බැලීමේ ක්‍රියාව අවශ්‍ය වේ. මෙය කාල රේඛාවක් මත සිදුවීම් දර්ශනය කිරීමේ කාර්යය නියෝජනය කරයි. අනාවැකි අධ්‍යයනය කරන ශිෂ්‍යයෙකු, මිලරයිට්වරුන් විසින් බයිබලයෙන් හඳුනාගෙන පසුව ඓතිහාසික වාර්තාවෙන් තහවුරු කරන ලද මෙම අනාවැකිමය කාල අවධීන් සලකා බලන විමර්ශන මට්ටමට පැමිණි විට, කාල අනාවැකියේ ආරම්භයේ ඉතිහාසය එම අනාවැකියේම අවසානයේ ඉතිහාසයට සංකේතාත්මකව ආදර්ශ වන බව හඳුනාගැනීමට ඔහුට හැකියාව ලැබේ. එම දෘෂ්ටිස්ථානයෙන් ශිෂ්‍යයා ඉතිහාසය නැවත සිදුවන බව ඉගෙනගත යුතුය. එම අවබෝධය පිහිටුවාගෙන, යේසුස්වහන්සේ ආරම්භය මගින් අවසානය දර්ශනය කරන බවද ඔහු දැක ගත යුතුය.

ලෝකයේ අවසානය “මාළිගාවක් ගොඩනැගීම” ලෙස දර්ශනය කරන අනාගතවාක්‍ය රේඛාවෙන්, පදනම මත ගොඩනැගූ එම මාළිගාව මත අන්තිම ශිබිරශිලාව තබනු ලබන බව ශිෂ්‍යයා දැනගත යුතුය. මිලර්ගේ සේවය මගින් ප්‍රකාශයට ගෙන ආ මාළිගාවේ පදනම (එය යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නිරූපණය කරයි; මක්නිසාද යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ හැර තවත් කිසිදු පදනමක් තැබිය නොහැකි බැවිනි) අනාගතවාක්‍ය කාලය මත ගොඩනැගූ පදනමක් වූ බව ඔහු අවබෝධ කරගත යුතුය. යේසුස්වහන්සේ ආරම්භය මගින් අවසානය දර්ශනය කරන බැවින්, ශිෂ්‍යයා තවදුරටත් දකින්නට පැමිණිය යුත්තේ, මාළිගාවේ ශිබිරශිලාව, එනම් අන්තිම ගල—පදනමට සමාන විය යුතු බවය. මිලර් සඳහා මාළිගාවේ පදනම අනාගතවාක්‍ය කාලය වූ නමුත්, එසේ තිබියදීම එම පදනම යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේම වූ සේක.

මට දී ඇති දෙවියන්වහන්සේගේ කරුණාව අනුව, බුද්ධිමත් ප්‍රධාන ශිල්පියෙකු මෙන් මම පදනම තැබුවෙමි; තවත් අයෙක් ඒ මත ගොඩනඟයි. එහෙත් එක් එක් මනුෂ්‍යයා ඒ මත කෙසේ ගොඩනඟන්නේදැයි සාවධාන විය යුතුය. මක්නිසාද තැබී ඇති පදනම වූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ හැර වෙනත් පදනමක් කිසිවෙකුට තැබිය නොහැක. 1 කොරින්ති 3:10, 11.

පාවු ලේ නමකාරී යය හඳුන්වා දෙන්නේ නමා අන්ති වාරම හෝ ආරම්භය නැබු දේ වමාළි ගාවක් ගොඩනැගී මක් ලෙසය. ඔහු ජාතීන් වෙත යැවූ ප්‍රේරිතයා වූ අතර ක්‍රිස්තියානි සභාවේ අන්ති වාරම තැබීමට ඔහු භාවිත කරනු ලැබීය. එම ඡේද අපගේ ශරීරය දී ධාන් මයාණන්ගේ දේ වමාළි ගාව බව ද පාවු ලේ හඳුන්වා දෙයි. සොලොමොන්ගේ දේ වමාළි ගාවද, කාන්තාරයේ නිබුගු දී ධස් ථානයද ඇත; ඒ සියල්ලටම අන්ති වාරම් නිබෙන අතර, ඒ සියල්ලම යේසුස් ක්‍රිස්තුස් ලෙස කරනු ලැබේ. මිලර් භාවිත කරනු ලැබූ වේ ගොඩනැගීමට නිබු අන්ති වාරම අඩි වෙන්ටිස් මයේ දේ වමාළි ගාව වන අතර, එම දේ වමාළි ගාවේ අන්ති වාරම නිවශයෙන් මයේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් ය; එහෙත් වඩාවිශේෂයෙන් එය ආත්මික කෘතිය ද ව්‍යවලීන් ගොඩනැගෙන්නාවූ දේ වමාළි ගාවය.

එබැවින් ශිරීෂගිලාව ද යේසුස් ක්‍රිස්තුස් විය යුතුය; එහෙත් ශිරීෂගිලාව තුළ ප්‍රධාන අනාවැකිමය නියමයක් ද අන්තර්ගත විය යුතුය. මන්ද, මිලර්ට නියම මාලාවක් දෙන ලද අතර, එහි මිලර්ට්වරුන්ගේ ප්‍රමුඛ නියමය වූයේ "දිනක් සඳහා අවුරුද්දක්" යන මූලධර්මයයි. එම නියමය නොමැතිව කාල අනාවැකිය පිළිබඳ හඳුනාගැනීමක් නැත; ඒ අනුව පදනමක් ද නොමැත. යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ (පදනම) නියෝජනය කරන, එමෙන්ම යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ එළිදරව්ව ස්ථාපිත කරන නියම මාලාවක් තුළ ප්‍රධාන නියමයක් වන, අවසානයේ ඒ සඳහා සමාන පාර්ශ්වයක් තිබිය යුතුය. එම නියමය නම්, ඇත්ත වශයෙන්ම, "ප්‍රථම සඳහන් කිරීමේ" නියමය වන අතර, ආරම්භයෙන් අවසානය හඳුනා දක්වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ චරිතයේ ගුණාංගය නියෝජනය කරයි.

2 තෙසලෝනිකයන්හි, ගැලවීමට සත්‍යයෙහි ප්‍රේමය නොලැබූ අය, පරණ ගිවිසුමේ "සත්‍යය" ලෙස පරිවර්තනය කරන ලද අක්ෂර තුනකින් නිර්මාණය වූ හෙබ්‍රෙව් වචනයෙන් උත්පන්න වූ ග්‍රීක වචනය මගින් නිරූපිත සත්‍යය ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. ඔවුන් බොරුකාරකමක් විශ්වාස කළ බැවින් බලවත් මෝහය ලැබූ එම කණ්ඩායම, ශුද්ධ ප්‍රස්ථාර දෙක මත නිරූපණය කර ඇති පරිදි ආඩිවෙන්ටිස්තවාදයේ පදනම් වන පැරණි මාර්ග වෙත ආපසු හැරීමට ප්‍රතික්ෂේප කළෝය. එබැවින්, අපි දැන් යම් කාලයක් පුරා සලකා බලමින් සිටින එම කොටස මෙසේ ප්‍රකාශ කරමි:

"යොහාන්ට උපදෙස් දුන් බලවත් දූතයා යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට වඩා අඩු තැනැත්තෙකු නොවීය. උන්වහන්සේගේ දකුණු පාදය මුහුද මතද, වම් පාදය වියළි භූමිය මතද තැබීමෙන්, සාතන් සමඟ ඇති මහත් අරගලයේ අවසාන දර්ශනවලදී උන්වහන්සේ ඉටුකරමින් සිටින භූමිකාව ප්‍රකාශ වේ. මේ ස්ථානය සම්පූර්ණ පෘථිවිය මත උන්වහන්සේගේ සර්වෝත්කෘෂ්ට බලයන් අධිකාරීන් දක්වයි. එම අරගලය යුගයෙන් යුගයට වඩාත් ප්‍රබලවද වඩාත් දෘඪවද වර්ධනය වී ඇති අතර, අන්ධකාරයේ බලයන්ගේ කුශල ක්‍රියාකාරීත්වය තම උච්චස්ථානයට ළඟා වන අවසාන දර්ශන දක්වා එය එසේම ඉදිරියටත් පවතිනු ඇත. සාතන්, දුෂ්ට මිනිසුන් සමඟ එක්ව, සත්‍යයේ ප්‍රේමය නොපිළිගන්නා මුළු ලෝකයද සභාවන්ද රවටනු ඇත. නමුත් එම බලවත් දූතයා අවධානය ඉල්ලා සිටියි. ඔහු මහත් හඬකින් හඬ නඟයි. සත්‍යයට විරුද්ධ වීමට සාතන් සමඟ එක්වී සිටින අය හට ඔහුගේ හඬේ බලයන් අධිකාරීන් පෙන්නීම ඔහුට අයත් කාර්යය වෙයි." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

මෙම පූර්ව දේශනේ “සත්‍යයට ඇති ප්‍රේමය නොලැබූ සභා” යනු, ආමෝස් 8:12 වී සිටි එය ප්‍රමාදව ගොස් තිබෙන විට දෙවියන් වහන්සේගේ අවසාන අනතුරු ඇඟවී පණිවිඩය සෙවී මට ආරම්භ කරන බව හඳුනා දක්වන, දැනිය යුතුය. මනෙවි ලෙස දුෂ්ට භාවය මෝඩකතා වේ. එය ප්‍රමාදව ගොස් ඇත්තේ, ඔවුන් ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශනම් සම්බන්ධයෙන් බොරු වක්වී යී වාස කළ බැවින්. ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශන බොරු ව්‍යාපාරයකි. ඊ මට 1863 දී ආරම්භ කළේය, එතැන් පටන් ඉදිරියට එය සම්පූර්ණයෙන්ම අව්‍යාජය දෙසටම ගමන් කිරීම පමණක් විය.

මම දැන් ලිවීමට යන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම ස්වයංමතීය දෙයක් යැයි මම සිතමි; එහෙත් 1863 සිට ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශන තුළට හඳුන්වා දෙන ලද නව අනාගතවාදී ආලෝකය කුමක්ද? ජෝන්ස් සහ වැගනර්ගේ 1888 පණිවිඩය පිළිබඳව එලන් වයිට් පවසන්නේ, එය ඇය වසර ගණනාවක් පුරා ඉදිරිපත් කරමින් සිටි පණිවිඩයම බවයි. ඔවුන්ගේ පණිවිඩය 1888 දී ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශනයට නවදැයි ද, කම්පනකාරීදැයි ද ශබ්ද වුවා විය හැක; එහෙත් එම නවත්වයන් එම කම්පනයන් ඇතිවූයේ නව පණිවිඩයක් නිසා නොව, 1863 සිට දෙවියන් වහන්සේගේ ජනතාව මත පතිත වෙමින් තිබූ අත්ධනාවයක් නිසාය.

1863 ට පෙරම ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශන ලාභදිකියාගේ තත්ත්වය තුළ ඇතැයි එලන් වයිට් හඳුනාගන්නාය; එබැවින් ලාභදිකියාගේ අත්ධනාවය 1863 ට පෙරම ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශන මත ආක්‍රමණය කරමින් තිබුණි. නමුත් 1863 දී සභාව විසින් ලෙවී කපාව 26 හි සඳහන් “සත් වාර” පිළිබඳ සත්‍යය නිල වශයෙන් පසෙක තැබීය; එය මිලර් විසින් සොයාගත් මුල්ම “කාල අනාගතවාදිය” වූයේය. 1863 සිට ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශන තුළ මතු වූ කිසිදු අනාගතවාදියම ආලෝකයක් නොමැත! වෙනස් වූයේ කුමක්ද?

අනාගතවාදියකාලය මත ගොඩනගා යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ නියෝජනය කළ දේවමාළිගාවේ පදනමේ අති පළමු ගල, 1863 දී ඇඬූ වෙන්ට් ස්වදේශන විසින් අත්හැර දමන ලදී. දැනිය යුතු පොතෙහි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් තමන්ම “අද්භූත සංඛ්‍යාංකකයා” වන පල්මෝනි ලෙස ඉදිරිපත් කළ ආකාරයෙන්, කාලය මත පදනම් වූ දේවමාළිගා පදනම තුළ මිලර් විසින් තැබූ පළමු ගල ප්‍රතික්ෂේප කර අත්හැර දමන ලදී. මිලර් සොයාගත් අති පළමු ගල...

ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද ගල පිළිබඳ අනාගතවාදය උපුටා දක්වමින්, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ඉගැන්වූයේ ඉතිහාසයේ සැබෑ සිද්ධි මක් වෙත යොමු කළේය. එම සිද්ධිය පළමු දේවමාළිගාව ගොඩනැගීමට භාග්‍යවත් බවට එකකි. එය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ආගමනයේ කාලයේ දී විශේෂ අදාළතාවයක් තිබූ අතර, යුදෙව් වරුන්ගේ සිටි විශේෂ බලයෙන් ආයාචනා කළ යුතු වූ නමුත්, එය අපට ද පාඩමක් දරයි. සොලමන්ගේ දේවමාළිගාව ඉදිකරන ලද විට, බිත්ති සහ පදනම සඳහා වූ අති විශාල ගල් සියල්ලම ගල් කණියේ දී ම සම්පූර්ණයෙන් පූර්ණ දානම් කරන ගොඩනැගීමේ ස්ථානයට ගෙන ආ පසු, ඒවා මතකි සිමෙන්ති පිස්ටන් සහිතව නිකුත් කළ නොයුතු විය; කම් කරු වන්ට කළ යුත්තේ ඒවා නිශ්චයව පානවල තැබීමට පදනම සඳහා භාවිත කිරීමට, විශේෂයෙන් විශාල සහ අද්විතීය හැඩයකින් යුත් ඒකාකාරී ගලක් ගෙන එන ලදී; එහෙත් කම් කරු වන්ට එයට කිසි ස්ථානයක් සොයා නොහැකි වූ අතර, ඔවුහු එය පිළිගැනීමට කැමති නොවූහ. එය භාවිත නොවී ඔවුන්ගේ මඟෙහි පවතින අතර, ඔවුන්ට කරදරයක් විය. එය දිගු කලක් ප්‍රතික්ෂේපිත ගලක් ලෙස පැවතුණි. නමුත් ගොඩනගන්නෝ කොතේ ගල

අවස්ථාවට පැමිණි විට, එම විශේෂ ජානය ගත් නාසේ, සහ එය මත රැඳෙන මහත් බර දරාගත් නාසේ, ප්‍රමාණයෙන් ප්‍රමාණවත්, ශක්ති යෙන් දෘඪ, සහ යෝග්‍ය හැඩයක් ඇති ගලක් සොයා ගැනීමට ඔවුන් හුදු ගුකලක් සෙවූහ. මෙම වැදගත් ස්ථානය සඳහා ඔවුන් අඳුනාගත් රීමක් කළහොත්, මුළු ගොඩනැගිල්ලේ ආරක්ෂා අනතුරු රට පත් වනු ඇත. හිරු ගේ, හිමකැට හා ශීතයේ, සහ කුණාටු වේ බලපෑම ප්‍රතිරෝධය දැක්විය හැකි ගලක් ඔවුන් සොයාගත යුතු විය. විවිධ අවස්ථාවක හි පයක් තෝරාගෙන තිබූ ණත්, අති විශාල බරවල පීඩනය යටතේ ඒවා කැබලි කැබලි වලට බිඳ වැටුණි. නවත් කිහිපයක් හදිසි වායු ගෝලීය වෙනස් කම් පරීක්ෂාව දරාගත නොහැකි විය. එහෙත් අවසානයේ දී දුගුකලක් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් ඒවා ඒම ගල වෙත අවධානය යොමු විය. එය සුළඟට, හිරුට, සහ කුණාටු වටා නිවැරදිව තිබූ ණද, ඉතා සුළු සිදුරක් හෝ පෙත් නූම් නොකළේ ය. ගොඩනගන්නා තෝ එම ගල පරීක්ෂා කළහ. එය එක් පරීක්ෂාවක් හැර අනෙක් සියල්ල දරා සිටියේ ය. දැඩි පීඩනයේ පරීක්ෂාව දරාගත හැකි නම්, එය කොට ගල සඳහා පිළිගැනීමට ඔවුන් තීරණය කළහ. පරීක්ෂාව සිදු කරන ලදී. ගල පිටු ලැබූ වේ ය, එයට නිශ්කරන ලද ස්ථානයට ගෙන එන ලදී, සහ එය නිරවද්‍ය ලෙස ගැලපෙන බව පෙනී ගියේ ය. අනාගතවාදී දර්ශනයෙන්, යෙසායාට පෙන්වා දෙන ලද්දේ මෙම ගල ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ගේ සංකේතයක් බවය. ඔහු මෙසේ පවසයි.

"සේනාවල ස්වාමීන්වහන්සේවම ශුද්ධකරන්න; උන්වහන්සේම ඔබගේ භය වන්නටත්, උන්වහන්සේම ඔබගේ තැනිගැන්ම වන්නටත් ඉඩ දෙන්න. එවිට උන්වහන්සේ ශුද්ධස්ථානයක් වනසේක; නමුත් ඉශ්‍රායෙලයාගේ ගෘහ දෙකටම පැකිලීමේ ගලක්ද, අපහාසයේ පර්වතයක්ද වනසේක; යෙරුසලමේ වාසීන්ට උගුලක්ද මලපතක්ද වනසේක. ඔවුන් අතර බොහෝදෙනෙක් පැකිලී වැටී බිඳී, මලපතට අසු වී අල්ලාගනු ලබන්නෝය.' අනාවැකි දර්ශනයෙන් පළමු ආගමනය දක්වා ගෙනයනු ලැබූ අනාගතවක්තෘවරයාට, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සොලොමොන්ගේ දේවමාළිගාවේ ප්‍රධාන කෝණ ගලට කළ සැලකීමෙන් සංකේතවත් වූ පරීක්ෂා සහ විභාග දරාගත යුතු බව පෙන්වනු ලැබේ. 'එබැවින් ස්වාමිවූ දෙවියන්වහන්සේ මෙසේ කියනසේක, බලව, මම ශියොන්හි පදනමක් සඳහා ගලක්, පරීක්ෂිත ගලක්, අගනා කෝණ ගලක්, ස්ථිර පදනමක් තබමි; විශ්වාසකරන්නා ඉක්මන් නොවන්නේය.' යෙසායා 8:13-15; 28:16."

"අසීමිත ප්‍රඥාවෙන් දෙවියන් වහන්සේ මූලික කෝණශිලාව තෝරාගෙන, එය ස්වයං වහන්සේම තැබූ සේක. උන්වහන්සේ එය 'ස්ථිර පදනමක්' යයි හැඳින්වූ සේක. මුළු ලෝකයම තම බරද ශෝකය එය මත තැබුවද, එයට ඒ සියල්ල දරාගත හැක. සම්පූර්ණ ආරක්ෂාවෙන් ඔව්හු එය මත ගොඩනගා ගත හැක. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ 'පරීක්ෂා කරනු ලැබූ ගලක්' ය. උන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාසය තබන්නන් උන්වහන්සේ කිසි කලෙකත් අසාර්ථක නොකරන සේක. උන්වහන්සේ සියලු පරීක්ෂාවන් දරා තිබෙන සේක. ආදම්ගේ වරදේ පීඩනයද, ඔහුගේ වංශජයන්ගේ වරදද උන්වහන්සේ දරාගෙන, දුෂ්ටකමේ බලයන් කෙරෙහි ජයග්‍රාහකයෙකුටත් වැඩි ලෙස නික්ම ආ සේක. පසුතැවිලිවන සෑම පවිකාරයෙකු විසින්ම උන්වහන්සේ මත දමනු ලබන බර උන්වහන්සේ දරාගෙන තිබෙන සේක. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ වරදකාර හෘදය සැතපීම ලැබී ඇත. උන්වහන්සේ ස්ථිර පදනම ය. උන්වහන්සේ තම ආධාරය කරගන්නා සියල්ලෝ සම්පූර්ණ සුරක්ෂිතභාවයෙන් විශ්‍රාම ගනිති."

“යෙසායාගේ අනාවැකි යෙහි , ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ස්ථිර පදනමක් දබාධා කර ගලක් දවන බව ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ . ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ ප්‍රේරණයෙන් ලියා අපෝස්තුල වරපේතෘස් , ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කාට පදනම් ගලක් වන සේ අපරාධ ගලක් වන සේ දයන් නපැහැදිලි වපෙන්වා දෙයි :”

“එසේ නම්, ස්වාමීන් වහන්සේ කූපාවන්ත බව ඔබ රස බැලුවහු නම්. මනුෂ්‍යයන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබුවද, දෙවියන් වහන්සේ විසින් තෝරාගනු ලැබ, අනර්ඝ වූ ජීවමාන ගලක් වෙත පැමිණෙන ඔබද, ජීවමාන ගල් මෙන් ආත්මික ගෘහයක් ලෙස ගොඩනඟනු ලබන අතර, යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කරණකොටගෙන දෙවියන් වහන්සේට පිළිගත හැකි ආත්මික පූජා ඔප්පු කිරීමට ශුද්ධ පූජකත්වයක් වන්නා වූය. එබැවින් ශුද්ධ ලියවිල්ලෙහිද මෙසේ අන්තර්ගතව ඇත: බලව, මම සියොන්හි ප්‍රධාන කොතේ ගලක්, තෝරාගත්, අනර්ඝ එකක් තබමි; උන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන තැනැත්තා ලජ්ජා නොවන්නේය. එබැවින් විශ්වාස කරන ඔබට උන්වහන්සේ අනර්ඝය; නමුත් අකීකරු වූවන්ට, ගොඩනඟන්නන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ගලම කොතේ ප්‍රධාන ගල වී ඇත; සහ එය පැකිලීමේ ගලක්ද, අකුළා වැටීමේ පර්වතයක්ද විය; එනම්, වචනයෙහි පැකිලෙමින් අකීකරු වන අයටය.’ 1 පේතෘස් 2:3-8.”

“විශ්වාස කරන අය සඳහා ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ස්ථිර පදනම ය. පර්වතය මත වැටී බිඳී යන අය නම් මොවුන්ය. මෙහි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේට යටත් වීමත් උන්වහන්සේ කෙරෙහි ඇති විශ්වාසයත් නිරූපණය කර ඇත. පර්වතය මත වැටී බිඳී යාම යනු අපගේ ස්වයං-ධර්මීෂ්ඨකම අත්හැර දමා, කුඩා දරුවෙකුගේ නමුතාවයෙන් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වෙත පැමිණ, අපගේ උල්ලංඝනයන් ගැන පසුතැවිලි වී, උන්වහන්සේගේ කමාකාරී ප්‍රේමය විශ්වාස කිරීමය. එසේම, අපි විශ්වාසය සහ කීකරුකම මගින් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අපගේ පදනම ලෙස ගොඩනඟමු.”

“මෙම ජීවමාන ගල මත යුදෙව්වන්ටත් ජාතීන්වල අයටත් සමානව ගොඩනැගිය හැකිය. අපට ආරක්ෂිතව ගොඩනැගිය හැක්කේ මෙය මත වූ එකම පදනමය. එය සියල්ලන්ටම ප්‍රමාණවත් තරම් විහිදී තිබේ, මුළු ලෝකයේ බරත්භාරයත් උසුලීමට ප්‍රමාණවත් තරම් දෘඪය. ජීවමාන ගල වන ක්‍රිස්තුස් සමඟ සම්බන්ධකම කරණකොටගෙන, මෙම පදනම මත ගොඩනඟන සියල්ලෝම ජීවමාන ගල් බවට පත්වෙති. බොහෝ දෙනෙක් තමන්ගේම උත්සාහයන් මඟින් කොටා හැඩගස්වා අලංකාර කරගනු ලැබුවද, ඔවුන්ට ‘ජීවමාන ගල්’ බවට පත්විය නොහැක; මන්ද ඔවුන් ක්‍රිස්තුස් සමඟ සම්බන්ධ නොවී සිටින බැවිනි. මෙම සම්බන්ධකම නොමැතිව කිසි මනුෂ්‍යයෙකුට ගැළවීම ලබිය නොහැක. අප තුළ ක්‍රිස්තුස්ගේ ජීවනය නොමැතිව, අපට පරීක්ෂාවන්ගේ කුණාටු වලට මුහුණ දී සිටගෙන සිටිය නොහැක. අපගේ නිත්‍ය ආරක්ෂාව රඳා පවතින්නේ ස්ථිර පදනම මත අප ගොඩනඟනවාද යන්න මතය. අද බහුතරයක් ගොඩනඟමින් සිටින්නේ තවමත් පරීක්ෂා නොකළ පදනම් මතය. වැසි වැටෙන විට, කුණාටුව උදුරු වන විට, ගංවතුර පැමිණෙන විට, ඔවුන්ගේ ගෘහය බිඳ වැටෙනු ඇත; මක්නිසාද එය නිත්‍ය පර්වතය වන ප්‍රධාන කෝණාශ්‍ර ගල වූ ක්‍රිස්තුස් යේසුස් මත පිහිටුවා නැති බැවිනි.”

“වචනයෙහි පැකිලීමින් , අකීකරු වන්නන්ට, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ අපට වන පර්වතයකි . එහෙත් ‘ගොඩනඟන්නන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කළ ගල, ඒම කොණේ ප්‍රධාන ගිලාව බවට පත් කරනු ලැබී ය.’ ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද ගල මොන

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දරන වහන්සේගේ භූමි කමෙහෙවරතු ළනොසලකා අපහාසත් දරාගත් සේ ක.රන් වහන්සේ 'මතු ඡාය යන් විසින් තාණි කාතව ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ සේ ක; ශෝකයන් ගෙන් පිරුණු මතු ඡාය යෙකු, සම්පයෙන් හඳුනන කෙනෙකු වූ සේ ක: ... රන් වහන්සේ තාණි කාතවසිටි අරන් වහන්සේ අගය නොකළෙමු.' යෙසායා 53:3. එහෙත් රන් වහන්සේ මහී මාවට පත් කරනු ලබන කාලය සම්පවති බුණි. මෙවුන් ගෙන් රන් වානවී මතු ළි රන් වහන්සේ 'බලයෙන් යුක්ත දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා' බව ප්‍රකාශ ලබන සේ ක. රෝම 1:4. රන් වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීමේ දී, ස්වර්ගයේ හා පෘථිවියේ ස්වාමි යාලෙස රන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කරනු ලැබෙන සේ ක. දැන් රන් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණගසන් නටසු දානම් වසිටි නිසා, එවිට රන් වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය හඳුනාගත් නාහ.විශ්වය ඉදිරියේ, ප්‍රති ලද ගල කොණේ ප්‍රධාන ශිලාව බවට පත් වනු ඇත."

"තවද 'ඒක යමෙකු මත වැටේ නම්, ඔහුව කුඩු කර දමනු ඇත.' ක්‍රිස්තුස්ව ප්‍රතික්ෂේප කළ ජනතාව ඉක්මනින්ම තම නගරයන් තම ජාතියන් විනාශ වනු දකිනු ඇත. ඔවුන්ගේ මහිමය බිඳී, සුළඟ ඉදිරියේ දූවිලි මෙන් විසිරී යනු ඇත. එසේ නම් යුදෙව්වන් විනාශ කළේ කුමක්ද? ඔවුන් එය මත ගොඩනැගිලා තිබුණේ නම්, එය ඔවුන්ගේ ආරක්ෂාව වීමට තිබූ ඒ පර්වතයමය. එය වූයේ අවමානයට ලක් කළ දෙවියන් වහන්සේගේ යහපත්කම, ප්‍රතික්ෂේප කළ ධර්මිෂ්ඨකම, සුළුකොට සැලකූ කරුණාවය. මතු ඡායයෝ තමන්ව දෙවියන් වහන්සේට විරුද්ධව පිහිටුවාගත්හ; එවිට ඔවුන්ගේ ගැළවීම වීමට තිබූ සියල්ල ඔවුන්ගේ විනාශය බවට හැරුණේය. දෙවියන් වහන්සේ ජීවිතය සඳහා නියම කළ සියල්ල ඔවුන්ට මරණයට හේතුවක් වූ බව ඔවුහු දුටහ. යුදෙව්වන් විසින් ක්‍රිස්තුස්ව කුරුසියේ ඇණ ගැසීම තුළ යෙරුසලම විනාශ වීම ඇතුළත්ව තිබුණේය. කල්වාරිය මත වැගිරු රුධිරය මෙලොවටත් පැමිණෙන ලෝකයටත් ඔවුන් විනාශයට ගිල්වා දැමූ බර විය. දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාව ප්‍රතික්ෂේප කරන්නන් මත විනිශ්චය වැටෙන මහත් අවසාන දවසේදීද එසේම වන්නේය. ඔවුන්ට බාධාවක පර්වතය වූ ක්‍රිස්තුස්, එවිට ඔවුන්ට පළිගන්නා පර්වත පර්වතයක් ලෙස ප්‍රකාශ වනු ඇත. ධර්මිෂ්ඨයන්ට ජීවිතය වන රන් වහන්සේගේ මුහුණතේ මහිමය, දුෂ්ටයන්ට දහනය කරන ගින්නක් වනු ඇත. ප්‍රතික්ෂේප කළ ජ්‍යෙෂ්ඨ නිසාත්, අවමානයට ලක් කළ කරුණාව නිසාත්, පවිකාරයා විනාශ කරනු ලබනු ඇත."

"බොහෝ දෘශ්‍යෝපමා හා නැවත නැවත දෙන ලද අනතුරු ඇඟවීම් මගින්, දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමෙන් යුදෙව්වන්ට කුමන ප්‍රතිඵලයක් පැමිණෙන්නේදැයි යේසුස් වහන්සේ පෙන්වා දුන් සේක. මෙම වචන තුළින් රන් වහන්සේ කථා කළේ සෑම යුගයකම රන් වහන්සේ තම මිදීමකරු ලෙස පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කරන සියල්ලන්ටය. සෑම අනතුරු ඇඟවීමක්ම ඔවුන් උදෙසාය. අපවිත්‍ර කරන ලද දේවමාළිගාව, අකීකරු පුත්‍රයා, බොරු වතුකරුවන්, නින්දාකාරී ගොඩනඟන්නන්—මේ සියල්ලටම සෑම පවිකරුගේම අත්දැකීම තුළ සමානත්වයක් ඇත. ඔහු පසුතැවිලි නොවන්නේ නම්, ඒවා විසින් පෙරසැලසුම් කර පෙන්වා දුන් විනාශය ඔහුගේද වන්නේය." Desire of Ages, 597-600.

අපි මෙය ඊළඟ ලිපියේදී නවදුරටත් කරගෙන යන්නෙමු.